

ת"פ (כפר סבא) 8920-06-22 - מדינת ישראל ע"י תביעות כפ"ס נ' פלוני ע"י

ת"פ (כפר-סבא) 8920-06-22 - מדינת ישראל ע"י תביעות כפ"ס נ' פלוני ע"י שלום כפר-סבא
ת"פ (כפר-סבא) 8920-06-22
מדינת ישראל ע"י תביעות כפ"ס

נגד

פלוני ע"י

ב"כ עו"ד תילאווי

בית משפט השלום בכפר-סבא

[08.09.2024]

כבוד השופט שרון דניאלי

גזר דין

1. הנאשם(להלן - הנאשם), יליד שנת 1968, הורשע בתאריך 10.1.23 על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בת"פ (שלום - כפר סבא) 8920-06-22 בחמישה אישומים נפרדים בעבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) באישום הראשון, עבירות של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין והפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין באישום השני, עבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין באישום השלישי, עבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין ואיזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין באישום הרביעי, ועבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין באישום החמישי.

בתאריך 16.5.24 צירף הנאשם לת"פ 8920-06-22 תיק נוסף, הוא ת"פ (שלום - כפר סבא) 3837-12-22, בו הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בת"פ 8920-06-11, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום (השנים 2021-2022), היו הנאשם וח"ס (להלן - המתלוננת) בני זוג נשואים מזה 25 שנה, והיו להם 4 ילדים משותפים. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 3837-12-22 היו הנאשם והמתלוננת בתאריך 5.4.22 בהליכי גירושין. אסקור להלן ביתר פירוט את פירוטי האישומים בהן הורשע הנאשם כדלקמן:

א. באישום הראשון בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שבתאריך 1.6.22 בשעה 22:51 לערך, בעת שהיה בהליך גירושין מהמתלוננת, הגיע לביתם ואיים עליה ש"יפגע בה";

ב. באישום השני בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שבתאריך 1.11.21 נכנס לביתו ובעודו אוחז בחפץ שנחזה כסכין, החל לקלל את המתלוננת: "זונה יחבבה אמא שלך זונה", ועזב את המקום, אך בהמשך שב לבית, וצעק על המתלוננת שאינו רוצה לראותה מתגוררת בבית, דחף אותה באמצעות ידיו, וזו נפלה לאחור וראשה נחבט בדלת. לאחר שעזב את המקום אותר על ידי שוטרים בדירה ליד הבית, וכשדפקו אלו בדלת, נעל הנאשם את דלת הכניסה לדירה כדי למנוע את כניסתם. כאשר נכנסו השוטרים לדירה דרך חלון, נכנס הנאשם לחדר פנימי בדירה, ונעל את הדלת, ולאחר מכן נעצר על ידי השוטרים;

- ג. באישום השלישי בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שבתאריך 24.9.21 שהה בסמוך לבית המתלוננת, אף שבהתאם להחלטת בית המשפט מתאריך 23.9.21 היה עליו להימצא במעצר בית מלא בפיקוח ערב עד לתאריך 26.9.21;
- ד. באישום הרביעי בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שמספר חודשים עובר לתאריך 22.9.21 שהה בביתו עם המתלוננת ואחד מילדיהם (להלן - הבן), והתגלע ויכוח בין הנאשם לבן. במהלך הויכוח החל הנאשם לקלל את בנו, נטל סכין מטבח גדולה, ניגש לחדר השינה של הבן ושבר שידת עץ שהייתה בחדרו. בהמשך החזיק הנאשם בידו במצית, הדליקה וקירב אותה למיטתו של הבן כך שאחזה בה אש, וכשהתקרר הבן לעבר הנאשם, התקדם גם הנאשם לעברו תוך שהניף את הסכין בידו וקילל את הבן. הנאשם עזב את הבית, והבן כיבה את האש;
- ה. באישום החמישי בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שבמהלך חודש פברואר 2021 שהה עם המתלוננת וילדיהם בביתם, ואז התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע שימושו בסמים. על רקע זה, יצא הנאשם מחצר הבית וזרק מספר אבנים לעבר רכב ששייך למתלוננת, וכתוצאה מכך התנפצו שמשות הרכב האחורית והקדמית;
- ו. בת"פ 8920-06-22 הורשע הנאשם בכך שפגע בראשו ובכתפו של הבן באמצעות את חפירה, אם כי לא צוין שנגרמו לו חבלות כלשהן.
3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים בת"פ 8920-06-22 שהוצג לבית המשפט כאמור בתאריך 10.1.23, הוסכם ששירות המבחן יערוך תסקיר בעניינו של הנאשם, ללא הסכמה עונשית בין הצדדים. עובר לתאריך 20.7.23 הוגש תסקיר שירות המבחן מתאריך 5.7.23, שהמליץ בין היתר להטיל על הנאשם ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות. בדיון שהתקיים בתאריך 20.7.23 עתרה ב"כ הנאשם לדחיית מועד הטיעונים לעונש לשם בחינת צירוף התיק הנוסף וכן ביקשה להורות על שליחתו של הנאשם לממונה על עבודות השירות, ואילו המאשימה הבהירה כי עמדתה היא למאסר בפועל, ולכן אין מקום להיעתר לבקשה זו. עם זאת, המאשימה הצטרפה לבקשת הדחייה מאחר שעלה מהתסקיר ששירות המבחן לא הצליח לקבל את עמדת המתלוננת, אף שזו ביקשה להביע את עמדתה. על רקע זה ניתנה החלטתי לפיה מבלי לקבוע מסמרות בעניין העונש, יישלח הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה, ויוגש תסקיר משלים בו תובא עמדת המתלוננת. בתאריך 11.1.24 ערך שירות המבחן תסקיר קצר נוסף בו צוין ששוב לא הצליח ליצור קשר עם המתלוננת. לבסוף, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש בדיון שהתקיים בתאריך 24.6.24, אך קודם לכן, כמפורט בהמשך, העידה המתלוננת לעונש מטעם המאשימה.
- בטרם אסקור את טיעוני הצדדים לעונש, אתייחס לתסקירי שירות המבחן שהוגשו לתיק בית המשפט. תסקירי שירות המבחן
4. בתסקיר שירות המבחן מתאריך 5.7.23 צוין כי הנאשם בן 55 ופרוד מהמתלוננת מזה כ-4 שנים (נכון למועד עריכת התסקיר), אב ל-4 ילדים בגילאי 15-22, ומתמודד עם בעייה רפואית שבגינה נוטל קנביס רפואי (הוצג אישור לשירות המבחן).

שירות המבחן ציין שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך כי הוא מתקשה לקבל אחריות על רוב העבירות בהן הורשע, והתייחס אליהן כאל מעשה עוול מצד המתלוננת, שניסתה לצמצם את סמכותו ההורית. שירות המבחן ציין שהנאשם שלל נקיטה באלימות פיסית כלפי המתלוננת או שימוש במצית וסכין כלפי הבן, טען לחוסר ידיעה בדבר קיומו של צו הגנה נגדו ושלל כוונה להפריע לשוטרים, אך כן קיבל אחריות חלקית על ביצוע עבירות איומים ועבירות רכוש, והסביר כי פעל מתוך תחושות כעס וחוסר אונים בשל אובדן מעמדו במשפחה. שירות המבחן ציין שהנאשם ריצה 5 חודשים במעצר ממש, ובהמשך שוחרר למעצר בית מלא.

שירות המבחן ציין שהנאשם מחוסר עבודה ומתמודד עם מצב בריאותי לקוי, בגינו הוא מטופל תרופתית, וכי התמודד בשנים האחרונות עם משבר בזוגיות שהוביל לפתיחת תיקים נגדו לראשונה בחייו. כן ציין שהנאשם התקשה להתמודד באופן יעיל עם הלחצים במסגרת המשפחתית והתעסוקתית ופנה לשתיית אלכוהול, ומתקשה לקבל אחריות מלאה למעשיו, ואף מכחיש חלק מהאישומים.

בכל הנוגע להערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה נגד המתלוננת, ציין שירות המבחן שמאחר שלא ניתן היה לקבל את עמדתה של המתלוננת, לא ניתן להעריך רמת סיכון זו.

בבחינת גורמי הסיכון והסיכוי, הרי שביחס לגורמי הסיכון נלקחו בחשבון חוסר היציבות במסגרת הלימודית בנערותו של הנאשם ובמסגרת התעסוקתית בשנתיים האחרונות, והתמודדותו של הנאשם בצורה בעייתית עם מצבי הלחץ והמצוקה אליהם נקלע, כמו גם קיומם של דפוסי התנהגות אימפולסיביים וקשיי ויסות, הכחשת ביצוע חלק מהעבירות, וקושי לקבל אחריות מלאה על מעשיו, כמו גם קושי לקבל תמונה מלאה אודות הסיכון למתלוננת. ביחס לגורמי הסיכוי התייחס שירות המבחן לתפקוד התקין של הנאשם לאורך השנים הן במישור התעסוקתי והן במישור המשפחתי, היעדר מעורבות פלילית בעבר, מחויבותו כלפי ילדיו ודאגתו לעתידם חרף מצבו הכלכלי הירוד, לצד מגוריו בנפרד מהמתלוננת וילדיהם.

על רקע זה ציין שירות המבחן כי על מנת להפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה נגד המתלוננת והבן, קיימת חשיבות למעורבות טיפולית במצבו.

עם זאת, בפרק ההמלצה, ציין שירות המבחן שלנוכח ההכחשה החלקית של הנאשם, הם "ספקניים" לגבי יכולתו להפיק תועלת מהליך טיפולי שמותאם לקשייו, כי לא נוצר פתח להמשך מעורבות שירות המבחן, ועל כן נמנע זה מהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית וקונקרטיה בדמות עבודות שירות שתחדד לו את התנהגותו הבעייתית.

כאמור, לבית המשפט הוגש תסקיר משלים מתאריך 14.1.24 שגם בו ציין שירות המבחן שלא ניתן היה לקבל את עמדת המתלוננת. בדיון שהתקיים בתאריך 4.3.24 התייצבה המתלוננת, והתרתה למאשימה להעידה מטעמה לעונש. המתלוננת העידה כי היא עדיין מפחדת מהנאשם, וכי הוא נזהר למעשה מלפגוע בה רק בשל ההליך המשפטי, ואף מאיים עליה שיפגע בה בעתיד. טיעוני הצדדים לעונש

5. כאמור, טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בתאריך 24.6.24. ב"כ המאשימה, עו"ד חן שפירא, ציינה כי בתיק "המוביל" הורשע הנאשם ב-5 אישומים בעבירות של אלימות בתוך התא המשפחתי, הכוללות עבירות כלפי אשתו, בנו ושוטרים וכן הפרת צו שיפוטי, וכי עולה תמונה קשה של נאשם שמתנהג באלימות חמורה בתוך התא המשפחתי, שאינו בוחל באמצעים ורק בנס מעשיו לא הסתיימו בצורה חמורה יותר. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לאישום השני בו עשה הנאשם שימוש מאיים כלפי אשתו בחפץ הנחזה לסכין, וכן לאישום הרביעי בו איים בסכין ואף הצית את מיטת בנו, והתייחסה לאירוע זה כאל אירוע הצתה של ממש.

ב"כ המאשימה ציינה כי לזכותו של הנאשם ניתן לזקוף את הודאתו בבית המשפט, את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות, ואלו הם תיקיו היחידים, וכן את העובדה שחסך מבני משפחתו את הצורך להעיד בבית המשפט.

ב"כ המאשימה ציינה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה "גבוהה וממשית", הפנתה גם לתסקיר שירות המבחן ועדותה של המתלוננת בבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש, והפחד של המתלוננת מהנאשם.

ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת עונש בדרך של עבודות שירות, ולבכר את האינטרס הציבורי והאינטרס של המתלוננת על פני האינטרס של הנאשם, שלא נטל אחריות מלאה על מעשיו, לא הביע חרטה ולא עבר תהליך טיפולי.

ב"כ המאשימה ציינה כי יש לראות בחמשת האישומים בת"פ 8920-06-22 כ"אירוע" אחד, וטענה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם בחמשת האישומים נע בין 24-40 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירת התקיפה בה הורשע הנאשם בת"פ 3837-12-22 טענה ב"כ המאשימה שמתחם העונש ההולם בגינה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועל כן ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 26 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ואף ציינה שהנאשם היה עצור החל מתאריך 6.6.22 ועד לתאריך 8.9.22. 6. ב"כ הנאשם, עו"ד עלאא תילאווי, פתח וציין בטיעונו כי עתירת המאשימה לעונש "הזויה", והפנה גם לעובדה שהמאשימה לא תמכה את עמדתה ולו בפסק דין אחד.

ב"כ הנאשם ציין שהמאשימה התעלמה מדברים שאמרה המתלוננת בת"פ 3837-12-22 עת זה החל להישמע לפני מותב אחר (כבוד השופט א' שרון) שם ביקשה שהנאשם לא ישלח לכלא.

ב"כ הנאשם טען כי בניגוד לטענות המאשימה בדבר "טרור" שהשליט בנאשם בביתו, בחינת כל מקרה לגופו מלמדת על עבירות איומים ברף הנמוך (אישום ראשון בת"פ 8920-06-22), וכך גם ביחס לעבירות תקיפת המתלוננת (דחיפה) והפרעה לשוטרים (אישום שני), שהעונש הראוי בגינן הוא מאסר מותנה, וכי גם העבירה של הפרת הצו השיפוטי לא הייתה חמורה שכן לא כללה כניסה לביתה של המתלוננת. כן ציין כי גם האירועים המתוארים באישומים הרביעי והחמישי אינם חמורים, וכולם התרחשו לפני למעלה משנתיים, ומאז חיים הנאשם והמתלוננת בנפרד. כך לדוגמא, ציין ב"כ הנאשם, אף שהמאשימה מבקשת לתאר את האירוע באישום הרביעי כאירוע "הצתה", הרי שמדובר באירוע משנת 2021 שהנאשם כלל לא נעצר בגינו.

ב"כ הנאשם טען כי בבחינת מכלול האישומים והעבירות בהם הורשע הנאשם בת"פ 8920-06-22, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך שיעמוד על מספר חודשים לא רב לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ממנו נמחקו אישומים רבים, נטל אחריות לפני בית המשפט, וגם לפני קצינת המבחן אם כי נראה שלא הובן בצורה נכונה על ידה.

ב"כ הנאשם ציין שהעונש המומלץ על ידי שירות המבחן הוא העונש הראוי, גם בהתחשב בכך שהנאשם ריצה 3 חודשים במעצר, וגם שהה תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, כך שלמעשה ניתן להסתפק בענישה הכוללת את תקופת מעצרו, ולכל היותר להטיל עליו עונש של עבודות שירות, אך לא ברף הגבוה.

הנאשם אמר שהוא מצוי כיום בקשר טוב עם בנו, וכי למד לקח, ואף הסביר שיש לו בת רופאה, והוא "מושקע על זה". כן ציין שעבד קשה במהלך חייו, וכי עבר צנתור שבועיים טרם הדיון בגלל הלחץ מהדיון, וביקש להתחשב בו.

דין והכרעה

7. בגזירת עונשו של נאשם שהורשע, בית המשפט נדרש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין). כשמדובר בנאשם שהורשע במספר אישומים, המשתרעים על פני תקופה לא קצרה, הקשורים זה לזה, בית המשפט נדרש במקרים המתאימים לראות בהם כ"אירוע" אחד (כעמדת הצדדים וכמצוות הפסיקה במקרים המתאימים; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14; ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (פורסם בנבו, 3.9.15)), אך גם חשוב מכך לבחון את ה"אירוע" ואת מהות המעשים והעושה אותם במבט על, ולא רק בדרך של בדיקה פרטנית ודקדקנית של כל אישום ואישום.

בהקשר זה אציין כבר בפתח פרק הדיון, שצודק ב"כ הנאשם כי בבחינת חומרת כל אישום ואישום, הרי שמרביתם אינם מצויים ברף החומרה הגבוהה, אך צודקת גם ב"כ המאשימה בטענתה כי הצטברותם מלמדת על דפוס התנהגות חמור של הנאשם. עם זאת, בשים לב לאופי כל עבירה ועבירה, לא מדובר בהתנהלות שבראייה כוללת מצויה ברף החומרה הגבוה ביותר.

8. אין חולק כי בביצוע העבירות בת"פ 8920-06-22 פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים, הכוללים את שלמות גופם של המתלוננת ובנם המשותף, זכותם של אלו לקניין, הצורך בשמירה על הסדר הציבורי וכיבוד נציגי מערכת אכיפת החוק, ופגיעה בסדרי שלטון ומשפט. במכלול הדברים, ובשים לב לעובדה כי גם המאשימה ביקשה להתייחס לחמשת האישומים בת"פ 8920-06-22 כ"אירוע" אחד, אני סבור כי הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים במצטבר מצויה ברף הבינוני של החומרה.

9. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע: "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע". לשם קביעת מתחם העונש הכולל יכול בית המשפט לבחון מהו מתחם העונש ההולם בגין כל אישום ואישום. באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שאיים על המתלוננת ש"יפגע" בה. מנעד הענישה בעבירת האיומים רחב ביותר, ובקביעת מתחם הענישה בעבירת איומים על בית המשפט להתחשב במכלול שיקולים ובהם תוכן האיומים, זהות הנמען לאיומים, מערכת היחסים בין המאיים למאויים, מידת הקונקרטיות של האיומים, דרך אמירתם או ביטויים, כמותם ותדירותם, מידת החשש מפני האיום, שימוש בחפץ, קיומה של עבירה נלווית ומהותה ועוד. בהקשר זה, תוכן האיומים הוא עמום, אך מדובר בדברי איומים שנאמרו כלפי בת זוג, ועל כן אני סבור כי הרף התחתון של מתחם העונש במקרה מעין זה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"צ (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים ר' רע"פ 7393/22 אורי בלס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.11.22; רע"פ 2921/22 ליאור לב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.5.22); רע"פ 2604/22 ירון מגן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.4.22)).

באישום השני הורשע הנאשם בכך שהגיע לביתו, קילל את המתלוננת כשהוא אוחז בחפץ שדומה לסכין, ולאחר מכן דחף את המתלוננת שנפלה לאחור וראשה נחבט בדלת. בהמשך, גם הפריע לשוטרים במילוי תפקידם, עת סגר תחילה את דלת הדירה אליה הלך, ובהמשך כאשר נכנסו השוטרים לדירה דרך החלון, נכנס לחדר פנימי וסגר גם בו את הדלת.

בכל הנוגע לעבירת האיומים והתקיפה של בת הזוג, הרי שמעשה הדחיפה הוא מעשה קל יחסית לכאורה, אך תוצאתו - נפילתה של המתלוננת לאחור והעובדה כי ראשה נחבט בדלת, מלמדת שמדובר היה בדחיפה חזקה. כן יש חומרה בעובדה שהנאשם הגיע לבית כשהוא מצויד בחפץ ש"נחזה" כסכין.

בכל הנוגע לעבירה של הפרעה לשוטר, הרי שזו יכולה להתבטא במגוון דרכים שעשויות להשליך על חומרת העבירה. בהקשר זה יש לתת את הדעת לשאלה האם ההפרעה כללה התנהגות פעילה או סבילה של הנאשם, התמשכותה, השפעתה על יכולת המשטרה לבצע את עבודתה כנדרש, מהות האירוע שבמהלכו בוצעה, זמן ומקום האירוע ועוד. במקרה כאן, סגירת הדלת אינה מצויה ברף החומרה הגבוה ביותר, אך יש לתת משקל לעובדה כי הנאשם עשה כן פעמיים.

בבחנית מכלול נסיבות האירוע, אני מוצא שמתחם העונש ההולם בגין אישום זה נע בין מספר חודשים של מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים ר' רע"פ 3958/17 דנה אלימלך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.6.17); רע"פ 3208/15 הקרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.5.15); רע"פ 6466/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.9.17); עפ"ג (מחוזי - ירושלים) 72086-06-23 בן שימול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.12.23); ע"פ (מחוזי - מרכז) 25685-11-22 אספור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.11.23); ת"פ (שלום - קריות) מדינת ישראל נ' מאור איסקוב (פורסם בנבו, 14.8.24).

באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. אמנם, הפרת הצו לא כוללת במקרה זה יצירת קשר ישיר עם המתלוננת או כניסה לבית המתלוננת ממש, אלא רק הגעה בסמוך לבית, אך היא כוללת הפרה של תנאי מעצר הבית בהם היה על הנאשם לשהות, וזאת יום אחד בלבד לאחר הטלת הצו השיפוטי. בנסיבות אלו, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם בגין אישום זה נע בין מספר חודשים קצר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים ר' עפ"ג (מחוזי - חיפה) 47730-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.1.23); ת"פ (שלום - קריות) 15360-09-23 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 19.3.24).

באישום הרביעי הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש במזיד ואיומים, כאשר במהלך העימות עם בנו אף הניף הנאשם את הסכין שאחז בידו, שבר שידת עץ שהייתה במקום, והדליק אש שאחזה במיטתו של הבן. בעבירה של היזק לרכוש במזיד, יש לתת את הדעת לגובה הנזק שנגרם, קיומן של עבירות נלוות, הרקע לביצוע העבירה, הזיקה בין המזיק לבעל הרכוש שניזוק ועוד.

בכל הנוגע לעבירות האיומים, השימוש בסכין מציב אותה ברף חומרה גבוה יחסית, וחומרה זו מקבלת משנה תוקף לנוכח קיומן של עבירות נלוות. אמנם, איני מקבל את טענת המאשימה לפיה מדובר למעשה באירוע "הצתה", לא רק משום שהנאשם לא הועמד לדין בגין עבירה זו, אלא גם משום שלא הובאו כל ראיות המתעדות את הנזק שנגרם למיטה, אך השילוב של המעשים, מביא אותי למסקנה שמתחם העונש ההולם בגין אישום זה נע בין 4-10 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים ר' רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.8.12); ע"פ (מחוזי - מרכז) 11074-12-21 עספור נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.5.22); ת"פ (שלום - כפר סבא) מדינת ישראל נ' גיא מזרחי (פורסם בנבו, 18.3.24); ת"פ (שלום - תל אביב) 39212-05-23 מדינת ישראל נ' נוריאני (פורסם בנבו, 20.12.23).

באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירה של חבלה במזיד ברכבה של המתלוננת בכך שניפץ את שמשות הרכב לאחר שזרק על הרכב אבנים. כשמדובר בהטחת אבנים על רכב, ובפרט כשמדובר בעבירות בתוך התא המשפחתי, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך שינוע בין מספר חודשים קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים ר' רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.3.15); רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.11.14); רע"פ 4522/13 נעסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.7.13)).

10. מכאן מתבקשת בחינה כללית של מתחם העונש ההולם. כאן יש לזכור כי מלאכת גזירת העונש אינה בגדר תחשיב אריתמטי של איסוף ושקלול גרידא של כלל העונשים בגין כל אישום ואישום. עוד אוסיף כי סעיף 40ג(ג) לחוק העונשין קובע: "בגזירת העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת".

בראי כל אלו, ובראי קביעתי בדבר מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירות שביצע מצאתי לנכון כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם נע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל.

11. בבחינת מיקומו של הנאשם במתחם העונש ההולם, הרי שחרף טענות המאשימה בדבר פחדה של המתלוננת מהנאשם (שאינם מתיישבים עם דברים שאמרה לבית המשפט בת"פ 3837-12-22 בדיון שהתקיים בתאריך 16.5.24: "אני לא רוצה שהנאשם ילך לכלא. הוא לא מתקרב אליי, ואני מבקש[ת] שכל אחד יחיה לבד"), וחרף העובדה שמתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם לא נטל אחריות כנה על המעשים (ועל ההבדל המשמעותי שבין הודאה ונטילת אחריות ר' דברי כבוד השופט סולברג בע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.11.22)), הרי שגם המאשימה עצמה סברה, כמו ב"כ הנאשם, שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש שייקבע, ולא מצאתי שיש מקום לקבוע אחרת ממספר טעמים.

ראשית, מדובר בנאשם יליד שנת 1968 שניהל אורח חיים נורמטיבי עד לביצוע רצף העבירות בשנים 2021-2022, ואין לו הרשעות קודמות או תיקים פתוחים. שנית, הודאתו בבית המשפט, בשני התיקים, חסכה את העדתם של גרושת המתלוננת ובנו, ועל כן גם אם נטילת האחריות היא חלקית, הרי שלמצער היא חסכה מהשניים את הכאב הכרוך במסירת עדותם נגדו. שלישית, מדובר בנאשם שסובל מבעיות רפואיות, וכפי שציין שירות המבחן, הוא נעזר בקנבים רפואי באישור, והדבר מלמד לא רק על צרכיו הרפואיים, אלא גם יכולתו לפעול בהקשר זה כאזרח שומר חוק.

על כן, העונש ההולם בגין חמשת האישומים בהם הורשע הנאשם בת"פ 8920-06-22 הינו 9 חודשי מאסר בפועל. 12. בת"פ 3837-12-22 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם של בנו, בכך שפגע בראשו ובכתפו עם את חפירה. אמנם, מדובר בעבירה של תקיפה סתם בלבד, אך לא ניתן להתעלם מהשימוש של הנאשם בחפץ, ועוד כלפי בנו, והפגיעה בראשו ובכתפו. בנסיבות תיק זה, העומד בפני עצמו, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הכוללים את שלמות גופו של קורבן העבירה, מצויה ברף הבינוני - נמוך, ומתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל על הצד הנמוך ביותר או עונש של"צ משמעותי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. לו היה תיק עומד בפני עצמו, גם כאן הייתי ממקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, ומטיל על הנאשם עונש של"צ משמעותי (לעניין זה ולעניין הענישה הנוהגת במקרים דומים, אציין כי בפסיקה עניפה של בית המשפט בעבירות של תקיפה סתם מועמד הרף התחתון של מתחם העונש על מאסר מותנה בלבד, אך בשים לב לזהות המתלונן והשימוש בחפץ, הרף התחתון של המתחם צריך שיהיה חמור מעט יותר).

13. סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין קובע: "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם".

לנוכח מועד ביצוע העבירה בה הורשע הנאשם בת"פ 3837-12-22 (בחודש אפריל 2022), והעובדה כי מדובר בעבירה שאינה חמורה יחסית, כמו גם לנוכח העובדה שהנאשם "ניקה שולחן" והביא בהודאתו בבית המשפט לסגירת כל התיקים נגדו, מצאתי לנכון לקבוע כי עונשי המאסר בשני התיקים ירוצו בחופף באופן כזה שבגין שני התיקים יחדיו יוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

14. בסופו של יום הנאשם הורשע בלא פחות מ-6 אישומים של עבירות כלפי זוגתו ובנו וכן בעבירות שיש בהם משום פגיעה בסדרי שלטון ומשפט, וגם אם כל אחד מהאישומים אינו חמור מאוד, הרי שהצטברותם מלמדת בהחלט על דפוס בעייתי, בלשון המעטה. גם הדברים שעלו מתסקיר שירות המבחן בכל הנוגע לנטילת האחריות החלקית והכחשת עבירות בהן הורשע פועלים לחובתו של הנאשם. על רקע זה, התלבטתי אם אין מקום להורות על ריצוי העונש בדרך של מאסר בפועל ממש, חרף המלצת שירות המבחן וחרף העובדה שהוריתי על שליחתו לממונה על עבודות השירות על כל המשתמע מכך (לעניין זה ר' רע"פ 3389/11 דראגו נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 26.5.11)).

אך לאחר כל זאת, מצאתי שיש מקום לקבוע שעונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ממספר טעמים. ראשית, הנאשם היה עצור לראשונה בחייו למשך תקופה ממושכת לאחר הגשת כתב האישום בת"פ 8920-06-22, ולמעשה למשך תקופה של קצת יותר מ-3 חודשים (בין התאריכים 6.6.22 - 8.9.22), וגם היה מצוי בתנאים מגבילים לאחר מכן. שנית, נתתי משקל למכלול נסיבות האירועים ומכלול נסיבותיו של הנאשם, אותם גם ראה לנגד עיניו שירות המבחן שהמליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות, כמו גם את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, והנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם, שהתגרש מהמתלוננת.

בשים לב לאלו, סברתי כי ענישה מרבית של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בשילוב העובדה שהנאשם היה עצור תקופה ממושכת, לא רק שתהווה ענישה הולמת בנסיבות העניין, אלא שיהיה בה גם כדי להרתיע את הנאשם. למען הסר ספק, בשל הצטברות האירועים, לא מצאתי שיש מקום להורות על קיזוז ימי המעצר מעונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם לריצוי בדרך של עבודות שירות.

15. בכל הנוגע לענישה נלווית, מצאתי שבהחלט יש מקום להטיל עונש של פיצוי משמעותי יחסית למתלוננת, אך בנסיבות המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, מצאתי לנכון לפסוק שהפיצוי לבן יהיה סמלי, ולהימנע מהטלת קנס כספי על הנאשם.

סיכומי של דבר

16. לאור כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי עבודות שירות אותם ירצה הנאשם בהתאם לחוות דעת מעודכנת שתוגש לבית המשפט על ידי הממונה על עבודות השירות עד ליום 29.9.24, וזאת בשל חלופי הזמן מאז הוגשה לתיק חוות דעת הממונה מתאריך 29.2.24. מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם הממונה, ואם יפר את הוראותיו עלול זה להורות על הפקעת עבודות השירות;

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום גזר הדין;

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון למשך 3 שנים מיום גזר הדין;

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין שלא יעבור עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין;

ה. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין שלא יעבור עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין;

ו. פיצוי למתלוננת ח"ס, ע"ת מס' 1 בת"פ 8920-06-22, בסך 5,000 ₪ שישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.11.24 וביום הראשון לכל חודש שלאחריו. לא ישולם איזה מן התשלומים, תעמוד יתרת התשלום שלא שולמה לפרעון מיידי;

ז. פיצוי לבן א"ס, ע"ת מס' 2 בת"פ 8920-06-22, בסך 1,000 ₪ שישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.11.24 וביום הראשון לכל חודש שלאחריו. לא ישולם איזה מן התשלומים, תעמוד יתרת התשלום שלא שולמה לפרעון מיידי.

ת.פ. לקבלת חוות דעת מעודכנת של הממונה על עבודות השירות ליום 1.10.24.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

זכות

ניתן היום, ה' אלול תשפ"ד, 08 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.